

ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน
ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี
TOURISM MANAGEMENT FACTORS INFLUENCING
COMPETITIVENESS IN THE TOURISM INDUSTRY
UTTARADIT PROVINCE

วีระศักดิ์ ยิ่งยืน*

Weerasak Yungyuen

เกศรา สุกเพชร**

Kassara Sukpatch

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดอุดรธานี ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน จำนวน 151 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำนวณหาความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกันด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเส้นตรง พบว่าปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวทุกตัวแปรประกอบด้วย ภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม การวิจัยและพัฒนา/ความรู้ และการจัดการคุณภาพมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ -0.144, 0.329, 0.607 และ 0.148 ตามลำดับ โดยสมการพยากรณ์จะได้อาจจากการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และ .05

คำสำคัญ: ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยว, ความสามารถในการแข่งขัน, จังหวัดอุดรธานี

* นักศึกษาหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2562 e-Mail: yungyuen1993@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the influence between the tourism management factor and competitiveness in tourism industry at Uttaradit province. We use a tool that is called “a questionnaire” to collect sample data and choose 151 people who work in the independent tourism industry at Uttaradit province for this quantitative research. We analyze our sample data by using many statistics such as descriptive statistics, percentage, median, frequency, standard deviation, multiple linear regression and correlation coefficient. The aspects of tourism management factor such as leadership, teamwork, investment, research and development / knowledge and quality of management that influenced competitiveness with the coefficient at $\beta = -0.021$, $\beta = 0.041$, $\beta = 0.248$, $\beta = 0.208$, and $\beta = 0.1760$, $p = .05$ were also taken into consideration.

Keywords: tourism management factor, competitiveness, Uttaradit province.

บทนำ

ในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา เทคโนโลยี รวมถึงธรรมชาติ (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2555) ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ในทั่วโลกมีการคิดค้น ผลิต และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้นมาใช้กันอยู่เสมอ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับประเทศของตน (เทวินทร์ วาริสร, ออนไลน์, 2560) ซึ่งในปัจจุบัน ศักยภาพการแข่งขันของระบบการค้าในเวทีโลกมีการพัฒนาปรับตัวเปลี่ยนเป็นระบบสงครามทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการแข่งขันทะหว่างประเทศขึ้น โดยแต่ละประเทศทั่วโลกต่างแสวงหาอำนาจในรูปแบบของการสร้างผลกำไรและผลประโยชน์ให้ประเทศตนเองเป็นหลัก ดังนั้นการปรับตัวและการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นนี้ ก็เพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันในตลาดโลก

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของหลายประเทศที่สร้างรายได้อย่างมหาศาล และเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทำให้รัฐบาลในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทยให้ความสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งทางการตลาดการท่องเที่ยว ฉะนั้นภารกิจด้านการท่องเที่ยวจึงเป็นภารกิจที่ถูกผสมกลมกลืนไปกับการพัฒนาประเทศในทุกมิติ (World Economic Forum, Online, 2016) ส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้และสร้างงานให้แก่ประชากรในท้องถิ่น เกิดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการแข่งขันเป็นเสาหลักสำคัญของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยจังหวัดอุดรดิตถ์เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวเพียงพอที่จะส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวจุดหมายปลายทางของภาคเหนือตอนล่าง และเป็นอีก 1 ใน 55 เมืองรองทางด้านการท่องเที่ยวที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้ทำแผนโครงการส่งเสริมและพัฒนาโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนและเมืองรองมากยิ่งขึ้น (ประชาชาติธุรกิจ, ออนไลน์, 2561) แต่การท่องเที่ยวโดยรวมของจังหวัดอุดรดิตถ์ที่ยังไม่เป็นที่นิยมเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นที่ใกล้เคียง เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรู้จักจังหวัดอุดรดิตถ์และมองเห็นเป็นเพียงแค่เมืองผ่านไปสู่อำเภอในภาคเหนือ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวยังมีไม่มากเมื่อเทียบกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ในจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อให้สามารถแข่งขันด้านการท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่นที่ใกล้เคียงได้

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาอิทธิพลของปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวที่มีต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อนำผลวิจัยเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรดิตถ์ และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวเมืองรองมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรดิตถ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) เป็นบุคลากรในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดอุดรดิตถ์ 3 กลุ่ม ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่ชัด จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรหรือไม่สามารถนับจำนวนได้ (infinite population) โดยใช้สูตรของ Cohen (1988) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 151 ตัวอย่าง จากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (quota sampling) โดยเลือกสัดส่วนให้เท่ากันทั้ง 3 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ 2) ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยว 3) ความสามารถในการแข่งขัน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) แบบเส้นตรง และ 2) การหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร (correlation)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 มีอายุระหว่าง 28-37 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 มีสถานภาพสมรส จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานราชการ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ของปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวเกี่ยวกับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่าปัจจัยการจัดการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) การวิจัยและพัฒนา/ความรู้ 2) การทำงานเป็นทีม 3) การจัดการคุณภาพ และ 4) ภาวะผู้นำ ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการแข่งขัน โดยทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวในทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 อิทธิพลของปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรดิตถ์

ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวสามารถอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวในการทำงานได้ร้อยละ 71.4 ($\text{Adj } R^2 = 0.714$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายตัวแปรจะเห็นได้ว่า ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวในด้านการวิจัยและพัฒนา/ความรู้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกสูงสุดรองลงมาคือ การทำงานเป็นทีม การจัดการคุณภาพ และภาวะผู้นำ โดยทั้ง 4 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอุดรดิตถ์

อภิปรายผล

ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวด้านการวิจัยและพัฒนา/ความรู้ มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเมื่อองค์กรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกิดการวิจัยและพัฒนา/ความรู้ขึ้น จะเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ โดยองค์กรสามารถนำความรู้ที่ได้ไปสร้างเป็นความสามารถขององค์กร ทำให้องค์กรเกิดการเรียนรู้และใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา สร้างความแตกต่างให้กับสินค้าและบริการขององค์กร มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้บริโภคอย่างสม่ำเสมอ รวมไปถึงการสร้างสรรคนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้แก่องค์กร เพื่อตอบสนอง

ความต้องการของลูกค้า และก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันที่เหนือกว่าคู่แข่ง จึงกล่าวได้ว่าการวิจัยและพัฒนา/ความรู้เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวลิขิต นิ้มละอ (2557) ที่พบว่า การวิจัยและพัฒนา/ความรู้มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากการวิจัยและพัฒนา/ความรู้ส่งผลต่อนวัตกรรมของกระบวนการพัฒนาสินค้าใหม่เพื่อให้เกิดความแตกต่างในด้านผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงภาพลักษณ์ขององค์กร และส่งผลให้เกิดความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาด และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สุนทรารักษ์ สุทธิจันทร์ (ออนไลน์, 2557) ที่พบว่า การวิจัยและพัฒนา/ความรู้มีผลกระทบทางบวกต่อความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย รวมทั้งการศึกษาของ Lenka (Online, 2016) ที่พบว่า การวิจัยและพัฒนา/ความรู้มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน โดยการวิจัยและพัฒนาก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ขึ้น และเป็นตัวแปรที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้องค์กรเกิดความสามารถในการแข่งขัน และสามารถแข่งขันกับตลาดได้

เช่นเดียวกับปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวด้านการดำเนินงานเป็นทีม มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเมื่อทีมงานมีการทำงานที่ผนึกกำลังกันอย่างเป็นระบบ มีการทำงานเป็นกลุ่ม และมีการเรียนรู้ผ่านการสื่อสาร มีการแบ่งปันกระบวนการทางความคิด และมีวิสัยทัศน์ที่ใช้ร่วมกัน มุ่งการประสานงานภายในและระหว่างองค์กร มีการวางแผนล่วงหน้าและต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ เมื่อองค์กรเกิดประสิทธิภาพก็จะส่งผลให้องค์กรเกิดความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ อาทิ การศึกษาของ กิตติทัช เขียวฉ่อน (2560) ที่พบว่า การทำงานเป็นทีมส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันขององค์กรกับคู่แข่ง เช่นเดียวกับการศึกษาของ ขวลิขิต นิ้มละอ (2557) ที่พบว่า ทีมงานเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน และเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขัน มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร รวมทั้งการศึกษาของ Badatala (2017) ที่พบว่า การทำงานเป็นทีมช่วยกระตุ้นให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพและมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ นอกจากนี้การศึกษาของ He, Baruch and Lin (2014) ยังพบว่า การทำงานเป็นทีมมีอิทธิพลเชิงบวกกับความสามารถในการแข่งขันเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาขององค์กรและการศึกษาของ Lenka (Online, 2016) พบว่า ทีมงานมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขัน โดยเป็นอีกหนึ่งตัวแปรที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับองค์กร ทำให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพและมีความสามารถในการแข่งขัน

สำหรับปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวด้านการจัดการคุณภาพ มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเมื่อองค์กรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการจัดการคุณภาพภายในองค์กรที่ดี ทั้งด้านคุณภาพการทำงานของบุคลากร คุณภาพของ

ผู้นำ รวมถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการ จะส่งผลให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพและภาพลักษณ์ที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lakhali (2009) ที่ศึกษาผลกระทบของคุณภาพการจัดการต่อความสามารถในการแข่งขัน พบว่าการจัดการคุณภาพมีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถในการแข่งขัน เช่นเดียวกับการศึกษาของ Jansson and Waxell (Online, 2011) ที่พบว่า คุณภาพการจัดการมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาค โดยการจัดการคุณภาพถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างและรักษาความสามารถในการแข่งขันระดับภูมิภาค ทั้งการจัดการคุณภาพในด้านกิจกรรมด้านความสะดวก ด้านความรู้ และด้านการบริการ นอกจากนี้ การศึกษาของ Lee (2015) ยังพบว่าการจัดการคุณภาพของภาครัฐมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยว โดยภาครัฐมีการจัดการคุณภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่องค์กรจากการวางนโยบายในการสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จ และมีการวางโครงการที่กว้างขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพของภาครัฐ และส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยว

รวมทั้งปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวด้านภาวะผู้นำมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แสดงว่าเมื่อองค์กรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกิดการจัดการด้านภาวะผู้นำที่ดี ก็จะส่งผลให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพ หรืออาจกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพขององค์กรนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผู้นำในองค์กร (ธนัญญา ประจงใจ, 2557) และถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันให้กับองค์กร และยังสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นอีก อาทิ การศึกษาของ Wingwon and Piriyakul (2010) ที่พบว่า การเป็นผู้นำขององค์กรมีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันและผลประกอบการทางการเงินขององค์กร โดยชี้ให้เห็นว่า ผู้ประกอบการต้องมีภาวะผู้นำโดยไม่ต้องพึ่งพาลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสามารถพิเศษอื่น ๆ เช่นเดียวกับ ขวลิขิต นิมลลอ (2557) ที่พบว่า ภาวะผู้นำเป็นอีกหนึ่งปัจจัยในการขับเคลื่อนให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขัน มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวด้านภาวะผู้นำเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดอุดรดิตถ์ จึงควรศึกษาในจังหวัดอื่นที่เป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญ หรือมีบริบทที่ใกล้เคียงกับจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งอาจจะได้ผลวิจัยที่แตกต่างไปตามสภาพของแต่ละพื้นที่
2. จังหวัดอุดรดิตถ์ถือเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว และยังเป็นเมืองรองทางการท่องเที่ยวที่ภาครัฐให้การสนับสนุน ทำให้เกิดการลงทุนของกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ จึงควรศึกษาการลงทุนของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดอุดรดิตถ์

3. การวิจัยนี้เน้นเฉพาะปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขัน
จึงควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
จังหวัดอุดรธานี

บรรณานุกรม

- กิตติทัช เขียวฉออ่อน. (2560). *การพัฒนาองค์ประกอบมาตรฐานระบบงานให้บริการเพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพทักษะส่วนบุคคลสู่ความเป็นเลิศ ในระบบสังคมเครือข่ายข้อมูลของพนักงาน
ให้บริการสายการบินพาณิชย์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ,
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชวลิต นิ่มละอ. (2557). *อิทธิพลของปัจจัยเชิงประจักษ์ที่มีผลต่อผลการดำเนินธุรกิจของ
อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
อุตสาหกรรม, วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- เทวินทร์ วาริสร. (2560). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อก่อเกิดนวัตกรรม* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<http://www.tewin.org/UploadImage/95a9175e-1842-452a-8667-5be8ef541d5e.pdf> [2560, 22 มิถุนายน].
- ธัญญา ประจงใจ. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการทำงานเป็น
ทีมตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม
ศึกษาตราด*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2561). *55 เมืองรอง เติบโตทุกมิติ ททท. เร่งสร้างแบรนด์กระตุ้นรายจังหวัด*
(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.prachachat.net/tourism/news-205390> [2561,
22 มิถุนายน].
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2555). *โลกาภิวัตน์กับท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- สุนทรารักษ์ สุทธิจันทร์. (2557). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของ
อุตสาหกรรมส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<https://www.tci-thaijo.org/index.php/npuj/article/view/55263> [2561, 14 มิถุนายน].
- Badatala, Ankit. (2017). The effects of playing cooperative and competitive video games
on teamwork and team performance. *International Journal of Humanities
and Social Science Research*, 2(12), pp. 24-28.

- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- He, Hongwei, Baruch, Yehuda, & Lin, Chieh-Peng. (2014). Modeling team knowledge sharing and team flexibility: the role of within-team competition. *Human Relations*, 67(8), pp. 947-978.
- Jansson, Johan, & Waxell, Anders. (2011). *Quality and regional competitiveness* (Online). Available: <https://doi.org/10.1068/a4469> [2016, June 22].
- Lakhal, Lassaad. (2009). Impact of quality on competitive advantage and organizational performance. *Journal of the Operational Research Society*, 60(5), pp. 637-645.
- Lee, Seojin. (2015). Quality of government and tourism destination competitiveness. *Tourism Economics*, 21(4), pp. 881-888.
- Lenka, Usha. (2016). *Research and development teams as a perennial source of competitive advantage in the innovation adoption process* (Online). Available: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0972150916630841> [2016, June 21].
- Wingwon, Boonthawan, & Piriyaikul, Montree. (2010). *PLS path model for effects of entrepreneurship, leadership, IT and Guanxi on organization performance SMEs in Chiang-Mai, Lamphun and Lampang Provinces*. Lampang: Faculty of Management Science, Lampang Rajabhat University.
- World Economic Forum. (2016). *The global competitiveness report 2016-2017* (Online). Available: <https://www.ieseinsight.com/doc.aspx?id=1859&ar=&idi=2&idioma=2> [2016, May 7].